

263. 14.

VERSLAG.

Sommige leden waren van oordeel, dat de Minister bij voorstellen tot bekrachtiging van contingentieeringsbesluiten een meer gedocumenteerde toelichting zou behooren te geven dan over het algemeen thans geschiedt. Vrijwel steeds worden de voorstellen uitsluitend gemotiveerd met 's Ministers oordeel, dat gevaar voor ongewenschte toeneming van den invoer met stelligheid te duchten, geenszins uitgesloten of nog niet geheel geweken is, dan wel dat de levensbelangen van een industrie bij opheffing der contingentieering zouden worden bedreigd of industrieele afspraken of bestaande marktregelingen in gevaar zouden worden gebracht. Ten aanzien van de rijst is het eenige motief, dat aan de contingentieering daarvan groote beteekenis moet worden toegekend in het kader van de economische samenwerking met Nederlandsch-Indië.

Deze leden meenden, dat de tegenwoordige omstandigheden een nieuw gegeven van zoodanige beteekenis vormen — men denke bijv. aan de belangrijke prijsstijgingen in het buitenland —, dat een bredere motiveering dan een simpele verwijzing naar het eigen oordeel van den Minister had mogen worden verwacht. Zij verzochten dan ook nadere adstructie van 's Ministers standpunt. In het bijzonder zouden zij willen vernemen of de Minister de tegenwoordige wijze van toepassing van de Crisisinvoerwet geheel in overeenstemming acht met de criteria, welke blijkens haar geschiedenis bij de toepassing in acht genomen behooren te worden. Zij betwijfelden of deze criteria wel in acht genomen worden, indien bijv. handhaving van industrieele afspraken zonder meer reden is tot invoering of handhaving van een bepaalde contingentieering, of indien de omstandigheid, dat vrees voor ongewenschte — niet eens „overmatige” — toeneming van den invoer nog niet geheel geweken is, reeds als voldoende motief voor handhaving wordt beschouwd. De geijkte criteria zijn immers: gegronde vrees voor overmatigen invoer van bepaalde goederen uit het buitenland, en de noodzakelijkheid om een instrument te bezitten, dat kan worden gehanteerd bij het sluiten van handelsovereenkomsten. Het leek deze leden geenszins uitgesloten (om een uitdrukking

uit 's Ministers toelichtingen te bezigen), dat een zekere behoudzucht leidt tot voortzetting van contingentieeringen, welker opheffing wel mogelijk ware.

Sommige andere leden verklaarden deze opvatting niet te deelen. Zij achtten handhaving, althans van de in deze wetsontwerpen ter bekrachtiging voorgedragen contingentieeringen, voorshands wenschelijk. Niettemin zouden ook zij een nadere motiveering op prijs stellen.

Met betrekking tot de contingentieering van kachels, haardkachels, enz., werd er door een aantal leden aan herinnerd, dat reeds vroeger bezwaar is gemaakt tegen het toestaan van belangrijke extra-contingenten voor deze artikelen bij handelsverdragen. Dientengevolge werd en wordt de beperking van den invoer grootendeels illusoir gemaakt. Deze leden meenden nu, dat de hierdoor ontstane moeilijkheden nog zijn vergroot doordat boven de bij handelsverdrag toegestane contingenten in den laatsten tijd nog belangrijke extra-consenten zijn verleend. Zoo was, naar zij meenden, de bij handelsverdragen toegestane invoer van kolenformuizen over 1939 bepaald op 1 650 000 K.G.; in werkelijkheid echter werd 2 447 000 K.G. ingevoerd. De leden, hier aan het woord, drongen er op aan, den invoer van deze artikelen voortaan in ieder geval te beperken tot de hoeveelheid, bij handelsverdragen vastgelegd. Daarvoor bestaat huns inziens thans te meer reden, nu de verhouding tussehen in- en uitvoer in de laatste maanden zoo sterk in ons nadeel is gewijzigd.

Deze opmerkingen gaven aan eenige andere leden aanleiding om de vraag te stellen, of het wel noodig is, deze contingentieering te handhaven, wanneer de werkelijke invoer zoo veel grooter is dan die, welke volgens het besluit tot invoerbeperking moet worden toegestaan. Bestaan er wellicht overwegende redenen van handelspolitieken aard, welke tot handhaving van deze contingentieering nopen?

Vertrouwende, dat de Regeering bereid zal zijn het bovenstaande vóór den aanvang van de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmede die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 30 Maart 1940.

MES.
BONGAERTS.
VAN DIJKEN.
ROOSJEN.
STUMPEL.

